

Шарк юлдузи

«Шарк юлдузи» журнаlining январь сони Уйғуннинг «Олий минбар» шеъри билан очилди. Гаиратий ва Е. Исҳоқовларнинг янги шеърлари партиямизнинг бўлажак XXV сьезида бағишлангандир.

Сиз журнаlining бу сонида М. Қориевнинг «Турналар баланд учади» қиссаси, А. Мухторнинг «Мен дунёга келиб дунё орттирдим» туркумидати шеърлари, Ҳ. Вобомуродов, Ш. Салимова, Н. Сўфиев, О. Абдуллаев шеърлари билан танишасиз. Журналда С. Абдуллаев хотирасига бағишланган материаллар ҳам ўрин олган.

Шўҳратининг «Бир кеча фожияси» қиссаси ҳам журналхонлар эътиборига ҳавола қилинган.

«Жаҳон классик адабиётидан», «Санаъат», «Съезддан—съездгача», «Очерк», «Танқид ва адабиётшунослик», «Бизнинг календарь», «Тақризлар» «Гулқайчи» рубрикалари остида ҳам қизиқарли материаллар ўқийсиз.

Олий минбар

Жаҳон эгулини дарсхона бўлди. Унга коммунистлар муаллим, устоз. Коммунизм сари ундайки дамон, Октябрь тоғида янграган овоз. Бу овоз ҳақиқат овози эди, Халқини озодликка, бахтга чорлаган. Бу улғу Лениннинг боғи эди, Сўмас кўш бўлиб мангу порлаган. Жаҳон каровинининг сарбонларимиз, Бостан измиждан чаманлар унар. Тинчлик учун кураш, меҳнатимиздан Турки оловларини батамом сўйди. Олий минбардан улғу сўзидининг Тарқини режалар қилинур баён. Мақсадиниз тинчлик, ҳамкорлик, дўстлик. Эгу интиқиз барчага эди. Нурли жаҳонларининг келажакларимиз, Бизнинг элликда замани замон. Баланд парвоз бўлди космода ҳам биз, Кемалар йўлларини юлдизлар томон. Янги беш йилликнинг лойиҳалари, Янги мўъжизалар яратар яна. Жўлажа жўлаб бўйлаб муқаррар, мудом Муқоддас гоёлик қилур тантаналар. Раҳмат сенга улғу, шоғли партияс, Халқимизнинг эллик мангу бахтиёр! Улкаимизда гуллар, яшнар тоғабд Коммунизм дея аталган баҳор!

Бизнинг аёллар

Мусаффо туйғулар энди бир олам. Сиздан фаёз оладим юртин жаномки. Онамиз, исёрингиз юрти урб ҳар дам, Завқ берар бедорлик, тулпар манолар. Сабзидан интиқилин ҳар тоғи кўшга, Оташ келбикиздан олдим харорат. Арзийди шу дунё кўтарса бошга, Сиз демалк, порлаган кўшдаги зўр бахт. Сиздан тугилди менин инқиломим, Сиз билан барқарор адолат, қонун. Инсоний ҳақиқатлик топар каломим, Утир ниҳонингиз—тангликка яқин. Газаалим сиз билан бошланур албат, Юрак зарбасига соласиз кўлок. Кўпнингиз шифобахш, бордир кўп ҳислат, Меҳрингиз себоби жўш урган бўлди, Сиз ҳозир онасиз етук ва доно, Парвона бўласиз бахт эллик жоним, Тиканли гул демалк, нилангиз даво, Хаётга чорлайди азиз инсоним. Цех қалби сиз билан бўлди чароғон, Дастгоҳлар сайрида ниҳонингиз бор. Маъналар жарангин тинглайди жаҳон, Сиз билан техника асри барқарор. Хаёт талабидир эллик бўлак, Оташда тоблانسиз, қиласиз ниҳод. Ер шарини қамрашга сиздангиз билак Етажик, кутмақда келажик аёллар. Хар ишга қодирсиз, етук иниқлар, Янгилик фан сари кўпнингиздадо, Молдий хар бир зарфа сизда бўлур зар, Маърифат турганини қўлингиздадо, Сиз елқ соқиб, раҳбар, талабчан, Рақобатда, заводда ва ички сафта, Серташини келасиз тиммайн баъзан, Партия ишнини қўтариб нафта, Шеъринга сарлаҳа бўлди вояйда Зағор кемангизини учур қанотки. Уфқини қамрайсиз бойлик ёдлар, Фикрингиз халқиниқини тўқин бисоти, Чарч урган дастгоҳлар сизга муназар, Тўқисиз халқ учун турфа ранг либос. Турмушини бешага сизда бор тадбир, Бу тадбир зарбдор оналарга ҳос. Бизнинг аёлларининг индрок ва ақли Уйғотди Зухрани чексиз саломда. Шўнчалар тийлакки, тафаккур, нақли — Маҳорат соқибди ёруғ дунёда. Алпангиз берди иқболдан дарак, Бўлдингиз қошимда доим парвона, Кўш нурларига осиб беланчик, Шўнчалар қўйинга солидингиз, Онд, Тирликни маъмуни, бос ҳаётим, Сиз борсиз жаҳонга боққан мағзур, Кўшдаги боқийдир сиз билан отим, Соқдингиз иқтибол йўлларига нур.

Бизнинг календарь

Буюк реалист адиб

М. Е. Салтиков-Шчедрин туғилган кунининг 150 йиллигига

XIX ас рус адабиётида М. Е. Салтиков-Шчедриннинг ижоди алоҳида ўрин тутади. Михаил Евграфович Салтиков-Шчедрин 1825 йил 27 январда Тьверь губернияда Козьминский уездининг Спас-Угол қишлоғида туғилди.

Асқад МУХТОР, Ҳамза номидаги ЎзССР Давлат мукофоти лауреати.

МЕН ДУНЁГА КЕЛИБ ДУНЁ ОРТТИРДИМ

Гоҳо ўй сураман: нима бўларкин У зиммига масъул иш олиб, Ҳаётини буткул тўкиб солсам, Бир парча қозғога ишониб! Бирок уни ёзиб бўладим! Хўш, мана—йилларим, эҳволим, зотим...

Ажрата бошласам, кўзиминики дея, Қайдан қайгача у, менинг ҳаётим! Чегараси борми ўй ва ҳисларимнинг! Узоқдаги юлдуз қалба иур солар. Биламан, албатта дилхаштаман Ана у дарахтга болта ўрсалар.

Бугун ўйларимни бевозта қилар Узоқ космодаги минг йиллик гардлар, Қачон мени лоқайд қолдирган Дэлхис қувончлар, бегона дардлар!

Соқларимга оқ туширмадимми, Қалба соқмадимки жароҳат, Заминда тикилган ҳар бир қора байроқ, Маҳаллага келган ҳар бир қора хат!

Мен дунёга келиб дунё орттирдим, Ҳаммасини қолдириб кетарман. Қалбин эса сўнги хужайрасигача Довиллатиб ёндириб кетарман.

Е сўзда етмаса нафис малоҳат, Бирон ноҳадликдан, Бирон совуқликдан Бирон совуқликдан Юрагимга тушса жароҳат, Бирон сабб билан жонидан тўйиб, Умидсизлик солганда соя, Бундай пайтда кўп керак эмас, Бир ширин сўз унга қифоя.

— У қамлинг қилди. Яна оғина чиқар, — Қолганини иш биттадан кейин ола- сиз. — Бермайсаями? — Козимнинг ширини энди пунисага ўтди. — Нега энди берордан-берорга пул берарар эканамиз, бор, ишининг қўли, бу ерда сенинг аҳмоинг йў, бир чақалин иш қилмай нуғул пул дейсан! — Козим уни оен- сирай кетди.

— Гапни қўпайтирма, пулдан чўз, бўл- маса шу ерда бир ёқлик қилиб кетаман, — дедию ҳалиги мўйловли киши Козимнинг томоғига қўл чўзди. Козим ҳижиллаб нафас олсалай қолди. Кейин тилириллаб бўғи овоз билан: «Шошма, кў- йиб юбор, олсам, қўйвор», деб чўнтаги- га қўл солганча хи- риллади. Шундан кейингила мўйловли ки- ши Козимни қўйиб юборди. Кейин пул бе- рилини кўтиб унга қараб турди. Козим уёқ-бу ёғини тўзат- ган бўлди, кейин чўн- тагидан пул олиб хи- ра-ширада қўзига ақин тутиб санамоқчи бўл- ган эди, ҳалиги мўй- ловли киши: «Менга бер, пастанки, эринмай санаб ўтирасанми, бу ерда умр салвоси келатиниб, бу бўлса,» деди-ю, сўншидан мўй- ловли Козимнинг қўли- дан тортиб олиб, ши- мининг чўнтағига со- либ қўйди.

— Утанетган сур- бет экансан, — деди Козим. — Сурбет бўлмасам сен билан уйқудан қо- либ шу ерларда юра- мидим, аҳмоқ! — Мўй- ловли киши Козимни қаттиқ итариб юборди, Козимнинг боши де- ворга гурт элди ури- лди. Кейин у тез-тез юрди нари кета бош- ладди. Халқ ўзига кел- маган Козим ҳам тап- тирлаётганича сўра- лди, сўзини-сўзини чор-чочур унга эрга- шди.

— Рашид енгил тортиб ўзига қўлиб қўйди «Ана рақибингиз, мана рақибингиз!» Дилларўз тоза ингилдан урган экан-ку, Энди мени гўмдон қилиш йўзини қўйибди қолди, та- ба. Бу шўнчалик осон иш эканми, а? Мен қараб турар эканман- да, Рашид болгани тап- тирлаб юбориб пастан- га туша бошладими, юзи узум бошига тегиб кетиб тўхтади. Эрта- лаб узум узмоқчи бўл- ганини эслаб қўлиб қўйди-ю, бир шингил узиб оғинага солиб қўйди. Узум асалдан ширин эди...

— Нима-нима? — Пулдан чўз де- ялман, тушунасаним? — Боя олдингиз-ку, наид санаб бердим-ку!

— Нима, Давид де- яирманч воқеаларни конкрет мисоллар орқали тасвирлаб беради. Шундан кейин адиб Росснянин чекка — ўлкаси Вяткага сургун қилинади.

— «Губерния очеркчлари» аса- ри ёзувчи шўҳратини бутун Россияга ёйди. Салтиков-Шчедрин бу асари орқали крепостной тузумининг қир- кини башарасини сатира ости- га олади, ҳар томошлага эзи-

лаётган деҳқонлар ҳаётини ҳақоний ифодалаб беради. «Ташкентлик бойлар» тур- кумига кирган асарлар ҳам ёзувчи ижодида ўчмас из қолдирди. Бу туркумдаги асарларда муаллиф Эрта Осие халқларининг Россия хўмрон доиралари томони- дан аёвсизларча таланганли- гини жонли тасвирлаб, улар устидан нулади.

Салтиков-Шчедрин талан- тининг ўзига ҳослигини, унинг чиқакан ёзувчилик қўдратини кўрсатган асар «Жаноб Головлёвлар» рома- нидир. Ёзувчи ўша даврданг

буриқча ҳаётнинг асл во- ҳиятини, юқори табақа ва- қилларининг ярамас хара- терларини Головлёвлар он- ласи орқали типиклаштириб кўрсатади. Бу ҳаётнинг и- цирозий муқаррар эканини ҳам очик-ойдин кўрсатади. Ёзувчи 1889 йил 28 ап- релда вафот этади. Унинг са- тирик руҳда ёзилган реал ҳаётни аёс эттирган асар- лари рус адабиётининг классики намунаси сифатида қадрлидир.

Исом УСМОМОВ. Ташкент 3 оқтомб 1976

«Шу пайт хонага қандайдир хўш атир ҳиди кириб қолди.»

«Оёқларимиз ўз-ўзидан шўшбо кетар эди.»

«Бир кеча шўша арани симиргандан кейингина профессор Жадовнинг хўши ўн- га келди.»

«Шу пайт хонага қандайдир хўш атир ҳиди кириб қолди.»

«Оёқларимиз ўз-ўзидан шўшбо кетар эди.»

«Бир кеча шўша арани симиргандан кейингина профессор Жадовнинг хўши ўн- га келди.»

Исом УСМОМОВ. Ташкент 3 оқтомб 1976

МЕН ДУНЁГА КЕЛИБ ДУНЁ ОРТТИРДИМ

Елкада сезман Бруноларнинг Гултан тафти каби ўт нафасини. Уйларинида суратланторман, Келгуси асрлар қиёфасини.

Қайдан қайгача у, менинг ҳаётим! — Уйламабман ҳатто энг оғир дамлар. Қайғу ва қувончим кўп бўлди, аммо Сизсиз улар йўқдир менга, одамлар.

Сиз биландирманки, бари ўзимники, Чегараси йўқдир ўй-ҳисларимнинг. Сиз биландирманки, йиллар ва диллар, Қувончларим минг-минг.

Мен дунёга келиб дунё орттирдим, Ҳаммасини қолдириб кетарман. Қалбин эса сўнги хужайрасигача Довиллатиб ёндириб кетарман.

Е сўзда етмаса нафис малоҳат, Бирон ноҳадликдан, Бирон совуқликдан Бирон совуқликдан Юрагимга тушса жароҳат, Бирон сабб билан жонидан тўйиб, Умидсизлик солганда соя, Бундай пайтда кўп керак эмас, Бир ширин сўз унга қифоя.

— У қамлинг қилди. Яна оғина чиқар, — Қолганини иш биттадан кейин ола- сиз. — Бермайсаями? — Козимнинг ширини энди пунисага ўтди. — Нега энди берордан-берорга пул берарар эканамиз, бор, ишининг қўли, бу ерда сенинг аҳмоинг йў, бир чақалин иш қилмай нуғул пул дейсан! — Козим уни оен- сирай кетди.

— Гапни қўпайтирма, пулдан чўз, бўл- маса шу ерда бир ёқлик қилиб кетаман, — дедию ҳалиги мўйловли киши Козимнинг томоғига қўл чўзди. Козим ҳижиллаб нафас олсалай қолди. Кейин тилириллаб бўғи овоз билан: «Шошма, кў- йиб юбор, олсам, қўйвор», деб чўнтаги- га қўл солганча хи- риллади. Шундан кейингила мўйловли ки- ши Козимни қўйиб юборди. Кейин пул бе- рилини кўтиб унга қараб турди. Козим уёқ-бу ёғини тўзат- ган бўлди, кейин чўн- тагидан пул олиб хи- ра-ширада қўзига ақин тутиб санамоқчи бўл- ган эди, ҳалиги мўй- ловли киши: «Менга бер, пастанки, эринмай санаб ўтирасанми, бу ерда умр салвоси келатиниб, бу бўлса,» деди-ю, сўншидан мўй- ловли Козимнинг қўли- дан тортиб олиб, ши- мининг чўнтағига со- либ қўйди.

— Утанетган сур- бет экансан, — деди Козим. — Сурбет бўлмасам сен билан уйқудан қо- либ шу ерларда юра- мидим, аҳмоқ! — Мўй- ловли киши Козимни қаттиқ итариб юборди, Козимнинг боши де- ворга гурт элди ури- лди. Кейин у тез-тез юрди нари кета бош- ладди. Халқ ўзига кел- маган Козим ҳам тап- тирлаётганича сўра- лди, сўзини-сўзини чор-чочур унга эрга- шди.

— Рашид енгил тортиб ўзига қўлиб қўйди «Ана рақибингиз, мана рақибингиз!» Дилларўз тоза ингилдан урган экан-ку, Энди мени гўмдон қилиш йўзини қўйибди қолди, та- ба. Бу шўнчалик осон иш эканми, а? Мен қараб турар эканман- да, Рашид болгани тап- тирлаб юбориб пастан- га туша бошладими, юзи узум бошига тегиб кетиб тўхтади. Эрта- лаб узум узмоқчи бўл- ганини эслаб қўлиб қўйди-ю, бир шингил узиб оғинага солиб қўйди. Узум асалдан ширин эди...

— Нима-нима? — Пулдан чўз де- ялман, тушунасаним? — Боя олдингиз-ку, наид санаб бердим-ку!

— Нима, Давид де- яирманч воқеаларни конкрет мисоллар орқали тасвирлаб беради. Шундан кейин адиб Росснянин чекка — ўлкаси Вяткага сургун қилинади.

— «Губерния очеркчлари» аса- ри ёзувчи шўҳратини бутун Россияга ёйди. Салтиков-Шчедрин бу асари орқали крепостной тузумининг қир- кини башарасини сатира ости- га олади, ҳар томошлага эзи-

лаётган деҳқонлар ҳаётини ҳақоний ифодалаб беради. «Ташкентлик бойлар» тур- кумига кирган асарлар ҳам ёзувчи ижодида ўчмас из қолдирди. Бу туркумдаги асарларда муаллиф Эрта Осие халқларининг Россия хўмрон доиралари томони- дан аёвсизларча таланганли- гини жонли тасвирлаб, улар устидан нулади.

Салтиков-Шчедрин талан- тининг ўзига ҳослигини, унинг чиқакан ёзувчилик қўдратини кўрсатган асар «Жаноб Головлёвлар» рома- нидир. Ёзувчи ўша даврданг

буриқча ҳаётнинг асл во- ҳиятини, юқори табақа ва- қилларининг ярамас хара- терларини Головлёвлар он- ласи орқали типиклаштириб кўрсатади. Бу ҳаётнинг и- цирозий муқаррар эканини ҳам очик-ойдин кўрсатади. Ёзувчи 1889 йил 28 ап- релда вафот этади. Унинг са- тирик руҳда ёзилган реал ҳаётни аёс эттирган асар- лари рус адабиётининг классики намунаси сифатида қадрлидир.

Исом УСМОМОВ. Ташкент 3 оқтомб 1976

МЕН ДУНЁГА КЕЛИБ ДУНЁ ОРТТИРДИМ

Елкада сезман Бруноларнинг Гултан тафти каби ўт нафасини. Уйларинида суратланторман, Келгуси асрлар қиёфасини.

Қайдан қайгача у, менинг ҳаётим! — Уйламабман ҳатто энг оғир дамлар. Қайғу ва қувончим кўп бўлди, аммо Сизсиз улар йўқдир менга, одамлар.

Сиз биландирманки, бари ўзимники, Чегараси йўқдир ўй-ҳисларимнинг. Сиз биландирманки, йиллар ва диллар, Қувончларим минг-минг.

Мен дунёга келиб дунё орттирдим, Ҳаммасини қолдириб кетарман. Қалбин эса сўнги хужайрасигача Довиллатиб ёндириб кетарман.

Е сўзда етмаса нафис малоҳат, Бирон ноҳадликдан, Бирон совуқликдан Бирон совуқликдан Юрагимга тушса жароҳат, Бирон сабб билан жонидан тўйиб, Умидсизлик солганда соя, Бундай пайтда кўп керак эмас, Бир ширин сўз унга қифоя.

— У қамлинг қилди. Яна оғина чиқар, — Қолганини иш биттадан кейин ола- сиз. — Бермайсаями? — Козимнинг ширини энди пунисага ўтди. — Нега энди берордан-берорга пул берарар эканамиз, бор, ишининг қўли, бу ерда сенинг аҳмоинг йў, бир чақалин иш қилмай нуғул пул дейсан! — Козим уни оен- сирай кетди.

— Гапни қўпайтирма, пулдан чўз, бўл- маса шу ерда бир ёқлик қилиб кетаман, — дедию ҳалиги мўйловли киши Козимнинг томоғига қўл чўзди. Козим ҳижиллаб нафас олсалай қолди. Кейин тилириллаб бўғи овоз билан: «Шошма, кў- йиб юбор, олсам, қўйвор», деб чўнтаги- га қўл солганча хи- риллади. Шундан кейингила мўйловли ки- ши Козимни қўйиб юборди. Кейин пул бе- рилини кўтиб унга қараб турди. Козим уёқ-бу ёғини тўзат- ган бўлди, кейин чўн- тагидан пул олиб хи- ра-ширада қўзига ақин тутиб санамоқчи бўл- ган эди, ҳалиги мўй- ловли киши: «Менга бер, пастанки, эринмай санаб ўтирасанми, бу ерда умр салвоси келатиниб, бу бўлса,» деди-ю, сўншидан мўй- ловли Козимнинг қўли- дан тортиб олиб, ши- мининг чўнтағига со- либ қўйди.

— Утанетган сур- бет экансан, — деди Козим. — Сурбет бўлмасам сен билан уйқудан қо- либ шу ерларда юра- мидим, аҳмоқ! — Мўй- ловли киши Козимни қаттиқ итариб юборди, Козимнинг боши де- ворга гурт элди ури- лди. Кейин у тез-тез юрди нари кета бош- ладди. Халқ ўзига кел- маган Козим ҳам тап- тирлаётганича сўра- лди, сўзини-сўзини чор-чочур унга эрга- шди.

— Рашид енгил тортиб ўзига қўлиб қўйди «Ана рақибингиз, мана рақибингиз!» Дилларўз тоза ингилдан урган экан-ку, Энди мени гўмдон қилиш йўзини қўйибди қолди, та- ба. Бу шўнчалик осон иш эканми, а? Мен қараб турар эканман- да, Рашид болгани тап- тирлаб юбориб пастан- га туша бошладими, юзи узум бошига тегиб кетиб тўхтади. Эрта- лаб узум узмоқчи бўл- ганини эслаб қўлиб қўйди-ю, бир шингил узиб оғинага солиб қўйди. Узум асалдан ширин эди...

— Нима-нима? — Пулдан чўз де- ялман, тушунасаним? — Боя олдингиз-ку, наид санаб бердим-ку!

— Нима, Давид де- яирманч воқеаларни конкрет мисоллар орқали тасвирлаб беради. Шундан кейин адиб Росснянин чекка — ўлкаси Вяткага сургун қилинади.

— «Губерния очеркчлари» аса- ри ёзувчи шўҳратини бутун Россияга ёйди. Салтиков-Шчедрин бу асари орқали крепостной тузумининг қир- кини башарасини сатира ости- га олади, ҳар томошлага эзи-

лаётган деҳқонлар ҳаётини ҳақоний ифодалаб беради. «Ташкентлик бойлар» тур- кумига кирган асарлар ҳам ёзувчи ижодида ўчмас из қолдирди. Бу туркумдаги асарларда муаллиф Эрта Осие халқларининг Россия хўмрон доиралари томони- дан аёвсизларча таланганли- гини жонли тасвирлаб, улар устидан нулади.

Салтиков-Шчедрин талан- тининг ўзига ҳослигини, унинг чиқакан ёзувчилик қўдратини кўрсатган асар «Жаноб Головлёвлар» рома- нидир. Ёзувчи ўша даврданг

буриқча ҳаётнинг асл во- ҳиятини, юқори табақа ва- қилларининг ярамас хара- терларини Головлёвлар он- ласи орқали типиклаштириб кўрсатади. Бу ҳаётнинг и- цирозий муқаррар эканини ҳам очик-ойдин кўрсатади. Ёзувчи 1889 йил 28 ап- релда вафот этади. Унинг са- тирик руҳда ёзилган реал ҳаётни аёс эттирган асар- лари рус адабиётининг классики намунаси сифатида қадрлидир.

Исом УСМОМОВ. Ташкент 3 оқтомб 1976

МЕН ДУНЁГА КЕЛИБ ДУНЁ ОРТТИРДИМ

Елкада сезман Бруноларнинг Гултан тафти каби ўт нафасини. Уйларинида суратланторман, Келгуси асрлар қиёфасини.

Қайдан қайгача у, менинг ҳаётим! — Уйламабман ҳатто энг оғир дамлар. Қайғу ва қувончим кўп бўлди, аммо Сизсиз улар йўқдир менга, одамлар.

Сиз биландирманки, бари ўзимники, Чегараси йўқдир ўй-ҳисларимнинг. Сиз биландирманки, йиллар ва диллар, Қувончларим минг-минг.

Мен дунёга келиб дунё орттирдим, Ҳаммасини қолдириб кетарман. Қалбин эса сўнги хужайрасигача Довиллатиб ёндириб кетарман.

Е сўзда етмаса нафис малоҳат, Бирон ноҳадликдан, Бирон совуқликдан Бирон совуқликдан Юрагимга тушса жароҳат, Бирон сабб билан жонидан тўйиб, Умидсизлик солганда соя, Бундай пайтда кўп керак эмас, Бир ширин сўз унга қифоя.

— У қамлинг қилди. Яна оғина чиқар, — Қолганини иш биттадан кейин ола- сиз. — Бермайсаями? — Козимнинг ширини энди пунисага ўтди. — Нега энди берордан-берорга пул берарар эканамиз, бор, ишининг қўли, бу ерда сенинг аҳмоинг йў, бир чақалин иш қилмай нуғул пул дейсан! — Козим уни оен- сирай кетди.

— Гапни қўпайтирма, пулдан чўз, бўл- маса шу ерда бир ёқлик қилиб кетаман, — дедию ҳалиги мўйловли киши Козимнинг томоғига қўл чўзди. Козим ҳижиллаб нафас олсалай қолди. Кейин тилириллаб бўғи овоз билан: «Шошма, кў- йиб юбор, олсам, қўйвор», деб чўнтаги- га қўл солганча хи- риллади. Шундан кейингила мўйловли ки- ши Козимни қўйиб юборди. Кейин пул бе- рилини кўтиб унга қараб турди. Козим уёқ-бу ёғини тўзат- ган бўлди, кейин чўн- тагидан пул олиб хи- ра-ширада қўзига ақин тутиб санамоқчи бўл- ган эди, ҳалиги мўй- ловли киши: «Менга бер, пастанки, эринмай санаб ўтирасанми, бу ерда умр салвоси келатиниб, бу бўлса,» деди-ю, сўншидан мўй- ловли Козимнинг қўли- дан тортиб олиб, ши- мининг чўнтағига со- либ қўйди.

— Утанетган сур- бет экансан, — деди Козим. — Сурбет бўлмасам сен билан уйқудан қо- либ шу ерларда юра- мидим, аҳмоқ! — Мўй- ловли киши Козимни қаттиқ итариб юборди, Козимнинг боши де- ворга гурт элди ури- лди. Кейин у тез-тез юрди нари кета бош- ладди. Халқ ўзига кел- маган Козим ҳам тап- тирлаётганича сўра- лди, сўзини-сўзини чор-чочур унга эрга- шди.

— Рашид енгил тортиб ўзига қўлиб қўйди «Ана рақибингиз, мана рақибингиз!» Дилларўз тоза ингилдан урган экан-ку, Энди мени гўмдон қилиш йўзини қўйибди қолди, та- ба. Бу шўнчалик осон иш эканми, а? Мен қараб турар эканман- да, Рашид болгани тап- тирлаб юбориб пастан- га туша бошладими, юзи узум бошига тегиб кетиб тўхтади. Эрта- лаб узум узмоқчи бўл- ганини эслаб қўлиб қўйди-ю, бир шингил узиб оғинага солиб қўйди. Узум асалдан ширин эди...

— Нима-нима? — Пулдан чўз де- ялман, тушунасаним? — Боя олдингиз-ку, наид санаб бердим-ку!

— Нима, Давид де- яирманч воқеаларни конкрет мисоллар орқали тасвирлаб беради. Шундан кейин адиб Росснянин чекка — ўлкаси Вяткага сургун қилинади.

— «Губерния очеркчлари» аса- ри ёзувчи шўҳратини бутун Россияга ёйди. Салтиков-Шчедрин бу асари орқали крепостной тузумининг қир- кини башарасини сатира ости- га олади, ҳар томошлага эзи-

лаётган деҳқонлар ҳаётини ҳақоний ифодалаб беради. «Ташкентлик бойлар» тур- кумига кирган асарлар ҳам ёзувчи ижодида ўчмас из қолдирди. Бу туркумдаги асарларда муаллиф Эрта Осие халқларининг Россия хўмрон доиралари томони- дан аёвсизларча таланганли- гини жонли тасвирлаб, улар устидан нулади.

Салтиков-Шчедрин талан- тининг

ҲАЙДОВЧИЛАР ДИҚҚАТИГА!

СССР Ички ишлар министри...

шина ёрдами кўрсатувчи аптекчалар...

РЕКЛАМА ЭЪЛОНЛАР

Марказий «Юбилей» спорт залида 1 ФЕВРАЛЬ СОАТ 16.00 ВА 20.00 ДА...

ТЕАТР ХАМЗА НОМИДАГИ ЎЗБЕК ДАВЛАТ АКАДЕМИЯ ДРАМА ТЕАТРИДА...

ТЕЛЕВИЗОР 26 ЯНВАРЬ — ДУШАНБА Биринчи программа...

КИНО

27 ЯНВАРДА Мухаббат — «ЎЗБЕКИСТОН» (10.00, 12.00, 14.00, 16.00, 18.00, 20.00)...

27 ЯНВАРДА Мухаббат — «ЎЗБЕКИСТОН» (10.00, 12.00, 14.00, 16.00, 18.00, 20.00)...

Тартиббузарларни маълум қиламиз

Транспортни маст ҳолда бошқарганларни учун собиқ ҳайдовчилар, шахсий автомобил ва мотоцикл эгалари...

Сўранг, жавоб берамиз

Хурматли редакция! Коммунистическая ва Романовский проезд (Революция хёбондан)...

«БАҲОР» ХАЛҚ РАҚС АНСАМБЛИ

СССР ХАЛҚ АРТИСТИ, ДАВЛАТ МУНОФОТИНИНГ ЛАУРЕАТИ МУКАРРАМА ТУРҒУНБОВА

БУ—ҚИЗИҚ

Бриджат Дрисколл 1896 йил 17 августда Лондоннинг Дельфин-терас кўчасидан ўтаётган...

МЮНХЕН. Германия Федератив Республикаси...

Ю. КАНЕВСКИЙ, Н. ВОХИДОВ, ҳайдовчилар

Сиз мактубингизда кўрсатган йўл участкаси чорраха ҳисобланмайди...

Қиш фаслида дам олиш учун

Тошкент «Малика» трикотаж фирмасида ИШЛАБ ЧИҚАРИЛГАН

ЕҒИЛ, ҚУЛАП ВА ИССИҚ СПОРТ ТРИКОТАЖ КОСТУМЛАРИНИ (649 модель, артикули 558205 — баҳоси 62 сўм; артикули 556202 — баҳоси 39 сўм) С О Т И Б О Л И Н Г

ТОЗА ШЕРСТАН ТИКИЛГАН СПОРТ КОСТУМИГА (5 — 121 модель, артикули 558205 — ўртача баҳоси 65 сўм) ДАВЛАТ СИФАТ БЕЛГИСИ БЕРИЛГАН

Шунигинде, Сиз шерсть ва ярим шерстьдан тикилган спорт шимларини ва «СПОРТОВАРЫ» ФАБРИКАСИДА ЭЛАСТИКАДАН ТИКИЛГАН ЖЕМПЕРЛАРНИ (артикули 484201 — баҳоси 25 сўм) С О Т И Б О Л И Ш И Н Г И З М У М К И Н.

СПОРТ БИЛАН ШҒУЛЛАНУВИЛАРГА ИККИ ХИЛ РАҒЛИ ЧАРМДАН ТИКИЛГАН ТУФЛИЛАРНИ (эркакларники: артикули 146335 — баҳоси 7 сўм; аёлларники: артикули 246335 — баҳоси 6 сўм); НОНУШГА ҚИЙИМЛАР ВА ЙўЛДА ЗАРУР БўЛАДИГАН БУЮМЛАРНИ СОЛИБ ЮРИШ УЧУН РЮКЗАҚЛАР (артикули 25 — баҳоси 5 сўм 80 тишин) ёки чиройли, НАМ ЭТКАЗМАЙДИГАН, ҚОЛИНИ БУЗИЛМАЙДИГАН, ЯҲШИ ЮВИЛАДИГАН ВИНИЛИН ЧАРМДАН МОДАЛИ ҚИЛИБ ТИКИЛГАН СПОРТ СУМКАЛАРИНИ (9 модель, баҳоси 5 сўм 05 тишин).

ТАКЛИФ ҚИЛАМИЗ

Бир неча кунга дам олишга жўнаётганларга туристик чодир ва ухлаш қопларини сотиб олишни тасвиқ қиламиз. ТОШКЕНТ «СПОРТОВАРЫ» ФАБРИКАСИ МАХСУЛОТЛАРИНИ РЕСПУБЛИКАМИЗДАГИ ИХТИСОСЛАШТИРИЛГАН МАГАЗИНЛАРДАН СОТИБ ОЛИНГ.

ЎЗБЕКИСТОН ССР ЕҒИЛ САНОАТ МИНИСТРЛИГИНИНГ МАРКАЗИЙ ЛОЙИХА-КОНСТРУКТОРЛИК ВА ТЕХНОЛОГИК БЮРОСИ.

27 ЯНВАРЬ — СЕШАНБА

Биринчи программа. Москоя кўрсатади. 10.00 Янгиликлар. 10.10 Эртадаги гимнастика машғулотлари. 10.30 «Фирол ва қолду» Мультфильми. 10.45 А. Шейн. «Қумлар кўйлабди»...

27 ЯНВАРЬ — СЕШАНБА

Биринчи программа. Москоя кўрсатади. 10.00 Янгиликлар. 10.10 Эртадаги гимнастика машғулотлари. 10.30 «Фирол ва қолду» Мультфильми. 10.45 А. Шейн. «Қумлар кўйлабди»...

Йўл ҳаракати қоидаларини ўзгартиш ва кўшимчалар

(1976 йил январдан кучга киргач) 74-банд кўйдагича тахрир қилинган: 74. Аҳоли пунктларида транспорт воситаларининг соатига 60 километрдан ортиқ бўлмаган тезликда юришларига ижозат берилди.

Ўзгартиш ва кўшимчалар

тоқранлар, ўзи юрар машина ва механизмларнинг тезлиги соатига 50 километрдан ошмаслиги зарур;

Дарвозабон аёл рекорди

«Дам олмасдан, мунтазам равишда» дарвозада туриш Элизабет Майер-Борзеннинг шioriридир. У маана 40 йилданри, Гамбургда чим ўсида хоккен бўйича «Ан дер Алдтер» аёллар командаси дарвозасини ҳимоя қилиб келмоқда. У бун вақтларидагина дарвозабонлик қилади. Аслида у медицина хатширасидир. Журналистларнинг бунчалик узоқ муддат

мобайнида қандай қилиб спорт формасини сақлаб қолганлиги ҳақидаги саволларига 56 ёшли Майер-Борзен: «Агар ҳар кун майдонга чиқсам ҳеч қандай оғриқни сезмайман. Ҳеч қандай дори-дармонларин меннинг ўзини шайтада оладиган тегликни заридим билан таққослаб бўлмайди. Мен ўзини шайтада, айниқса болалар меннинг маҳоратинига қарсақ чалиниганда ундан бир олам ором оламан. Шунинг учун ҳам мен дарвозада туриб, «қаримабирман» деб жавоб қайтарди.

Пероли ручкага қайтиш

Америка шаҳарларининг почта бўлимлари хатларга тўлиб-тошиб кетди. Бунинг сабаби шундани, почта

Сабоби—кўп ўқийман

Жозеф Фелдман бир ишни бажаришга аҳд қилди. У шаҳар кутубхонасига кейинги бор неча йил ичда олган 15 минг том китобларини қайтариб берди. Шунча миздордаги адабиётларни ташиш учун еттига юк автомашинаси ва 20 нафар юк ташувчи керак бўлди. Фелдманнинг квартирасидаги ҳамма хоналар, ювниш хонаси, ошхона ва бошқа хоналар турли-туман томлар билан тўлиб-тошиб кетган эди.

Редатор

С. М. ҚАРОМАТОВ.